

τες ὀλίγον λαμβάνουσιν ὁ μὲν εἰς μίαν ὁ δὲ ἄλλος ἄλλην διεύθυνσιν· ἔτι ὑψηλότερον, ἄλλος κλώνος διεύθυνεται πρὸς τὰ ἐκεῖσε, ἄλλος δὲ πρὸς τὰ ἐδῶ, μέχρις οὐ ἅπαντες διίστανται. Ἐὰν λάβητε τὴν ἄκραν ἐνὸς κλάδου πρὸς μίαν διεύθυνσιν, καὶ εἶτα μεταβῆτε εἰς ἄλλον ἀντιθέτου διεύθυνσεως, εὐρήσετε μεγάλην τὴν ρῆξιν, εὐρεῖαν τὴν διάζευξιν· ἀκολουθήσατε ὅμως τὰς ἐκάστοτε γραμμὰς τῆς αὐξήσεως ἀνόπιν καὶ κατόπιν, καὶ εὐρήσετε αὐτοὺς συναντουμένους πάλιν ἐντὸς τοῦ κοινοῦ γεννήτορος στελέχους. Ἡ θέσις λοιπὸν τοῦ Δαρουίνισμοῦ εἶναι αὕτη, ὅτι ἅπαντες οἱ τύποι τῆς ζωῆς ἐπὶ γῆς συνδέονται συναλλήλως, οὕτως ὥστε ἐὰν ἀνιχνεύσῃτε τύπον κατόπιν τύπου, γεννήτορα κατόπιν γεννήτορος, εὐρήσετε τέλος ἅπαντα τὰ εἶδη συναντώμενα εἰς ἓν κοινὸν κέντρον, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, κατὰ τὴν Δαρουίνιον ἰδέαν, οὐδόλως ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος τούτου, ὡν ἀπλῶς καὶ ἐναργῶς ζῶον ἀνῆκον τῇ κατωτέρᾳ τάξει τῆς κτίσεως, καὶ ἴδιον αὐτῆς προϊόν.

Ἐπάρχουσιν ὅμως τινὲς οἱ λέγοντες: « ὄνειδος τοῦτο! » φαντασθῆτε νὰ λέγωσιν ἡμῖν οἱ φυσιοδίφαι ὅτι ὁ ἄνθρωπος παρήχθη ἐκ κατωτέρου τύπου ζωῆς! πολὺ περισσότερον, ὑπάρχει ἰδέα τις εἰς τινὰς, ὅτι ὁ Δαρουίνος ἀπεφῆνατο ὑπὲρ τῆς πιθηκείου καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἢ δημώδης δὲ γνώμη ἐπεκράτησεν ὅτι οἱ πλανώμενοι εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς πίθηκες, ἢ οἱ ἄλλοι τῶν ἐρήμων τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, εἰσὶ θετικῶς οἱ προπάτορες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ Δαρουίνιος ὑπόθεσις οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Αὕτη ἐκφράζεται οὕτω πως, καὶ οὐχὶ ἄλλως: « Ἀνιχνεύσατε » λέγει, ὀπισθεν, τὴν γενεαλογίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐκείνην τοῦ πίθηκος καὶ εὐρήσετε ὅτι οἱ γεννήτορες ἀμφοτέρων προσεγγίζουσι καὶ εἶναι οἱ αὐτοί· ἀλλ' οἱ πίθη-